

til enhver Tid, antager jeg, gjort det, som vi til den Tid ansaae for det Hensigtsmæssige, og dertil hører blandt Andet det Mulige. Vi have foretrukket en i mange Henseender uheldig Afgjorelse med Hensyn til Rassens Stilling fremfor en splidagtig Tilstand mellem Regjering og Rigsdag; vi have hellere gjort maaskee et Pengeoffer, end vi vilde paa en ubeleilig Tid sætte Finantsvæsenet i en stor Forlegenhed; vi have antaget til en given Tid, at visse Mænd i Regjeringen maatte vi søge at fastholde paa den eneste Maade, hvorpaa de kunde fastholdes i Regjeringen fra Rigsdagens Side, nemlig derved, at man nogenlunde lod deres Villie stee. Fyldest. Det ærede Medlem har mere end jeg, ja langt mere end jeg, idet vi der staae ligeimod hinanden, været Skyld i de Forandringer, der stete, og hvoraf Forsatningen af 1855 er bleven en Følge. Jeg tager nu Conseqventerne deraf rolig og bærer dem og klager ikke over, hvad der er skeet, sjøndt maaskee jeg fremfor det ærede Medlem havde Lov til at stille mig paa Critikens Standpunkt. Naar det ærede Medlem nu paastaer, at han ikke har havt Uret i at sige, at vor Indenrigsministre ikke have villet være vor Finantsminister, saa kan dette jo være muligt; men han har Uret i, at de ikke have været det, eftersom ingen Anden har været det, og han har dobbelt Uret i at tvivle i saa Henseende; thi tvivle vi derom, saa ville de med Fornøielse ogsaa tvivle derom, saa ville de gjerne undbrage sig en Ansvarlighed, som de ikke bør kunne undbrage sig, og naar en Indenrigsminister fra tidligere Tid har søgt at fralægge sig saameget som muligt denne Ansvarlighed, saa er det noget ganske Naturligt, at man prøver paa at slyde Ansvarligheden fra sig; men Loven holder dem fast og gjør dem ansvarlige. Vor Indenrigsminister er vor Finantsminister og vor eneste Finantsminister. Under hvem staaer Skatteopkrævningen, under hvem Skattendrivningen her i Kongeriget? Hvem indstiller til Ansættelsen af de dermed i Forbindelse staaende Embedsmænd? Hvem fremlægger Skattelove? og med hvem forhandle vi om Finantsloven? Altsammen med Indenrigsministeren. I disse Handlinger, han sige hvad han vil, ligger, at han erkjender sig for vor Finantsminister, og

naar de ærede Ministre til enhver given Tid have nægtet at modtage Qualification af Finantsminister, saa har det været af en dyb Agtelse for den kongelige Udnaevnelse, hvori dette Navn ikke staaer; men „Indenrigsminister“ betyder for os alligevel „Finantsminister“. Derfor jeg af en Feiltagelse vilde kalde en Minister Kammerherre, som ikke var det, saa vilde han sige: „jeg er ikke Kammerherre;“ men der er det kun en Titel; naar jeg derimod har kaldet Indenrigsministeren Finantsminister, saa kan det ikke nytte, at han nægter det; thi det er ham, der har fremlagt Finantsloven og erklæret sig ansvarlig derfor. Der er Ingen, der bestemte har erklæret sig ansvarlig derfor end en Mand, der i denne Retning har indlagt sig stor Fortjeneste; jeg kan gjerne nævne ham ved Navn, eftersom han ikke længere har Sæde her, det er forhenværende Indenrigsminister Krieger; han har i denne Henseende ikke et eneste Dødblik veget tilbage fra sin Ansvarlighed, men har gjort den gjældende, ikke blot ligeover for os, men ogsaa imod sin Collega, vor Banquier. Naar det ærede Medlem siger, at vi staae i en slem Stilling til vor Banquier, saa er det muligt; men naar vi engang ere stillede i denne Stilling ved en Lov, saa maae vi finde os i de Betingelser, som følge deraf. Vi maae tage det Onde med det Gode.

Hvad angaaer Hovedspørgsmaalet her, om vi skulle vedtage denne Lov for eet eller to Aar, da skal jeg med Fornøielse, saafremt ikke Regjeringen seer nogen stor Forlegenhed dert, gaae ind paa kun at vedtage den for eet Aar, jeg kan nemlig ikke see nogen Forlegenhed dert; thi der vil kun deraf følge, at vi næste Aar maae bevilge Loven for et Aar til. Jeg skal ikke have det Mindste derimod; det forekommer mig hensigtsmæssigt, om ikke for Andet, saa for at betegne, at den hele Forbindelse ikke er uheldig. Hvorfor vi for en vis Deel ere komne til at staae og vedblive at staae i denne uheldige Stilling ligeoverfor vor Banquier med Hensyn til denne forunderlige Afregningsmethode, ja, det er ganske simpelt, fordi vor hele Finantsbestyrelse endnu ikke er kommen saavidt, at den veed og kan forstaae, hvorledes man holder aaben Contocourant imellem Banquieren